

راهکارهای اجرایی گسترش فرهنگ عفاف و حجاب

مقدمه

«حجاب» از ارزنده‌ترین نمادهای فرهنگی، اجتماعی در تمدن ایرانی اسلامی می‌باشد که پیشینه آن به قبل از ورود اسلام می‌رسد، اما در فرهنگ اسلامی به اوج تعالی و منتهای ارزش و اعتبار خود می‌رسد. حجاب و عفاف؛ پدیده مذهبی ارزشی مهمی در تعالیم اسلامی می‌باشد و توجه به زمینه‌های فرهنگی اجتماعی به عنوان بستر آن بسیار شایسته و لازم می‌نماید و اشاعه و تعمیق آن نیازمند آموزش‌های بنیادین و مداوم در خانواده، مدرسه، دانشگاه و اجتماع است. بدیهی است که در کنار شرایط مساعد اجتماعی، برای ارزش تلقی کردن و الگوپذیری این فرهنگ، نیازمند درونی و نهادینه شدن آن در وجود افراد می‌باشد. بدون شک رسیدن به این هدف، نیازمند مشارکت و توجه جدی همه نهادها و دستگاه‌ها به صورت مستمر و هدفمند می‌باشد.

سیاست‌ها و راه‌کارها

۱. در اولویت قرار دادن موضوع حجاب و عفاف در برنامه‌های دستگاه‌های اجرایی کشور برای مقابله با روند فزاینده بدحجابی.
۲. ابلاغ روش‌های اجرایی و تعیین ضوابط و هنجارهای روشن در مورد نوع لباس و پوشش افراد در بخش‌های رسمی و اداری کشور.
۳. نظارت بر رعایت حریم حجاب و عفاف در سازمان‌های دولتی و عمومی و نظارت و تأکید بر ضرورت رعایت سادگی و پوشش و فرم‌های اسلامی و حضور ساده و بی‌آرایش در محیط کار به دلیل تأثیر منفی بر مراجعین.
۴. تعریف استانداردهای فرهنگی مناسب جهت ترویج فرهنگ عفاف منطبق با فرهنگ دینی و ملی و فراهم کردن زمینه‌های لازم برای ترویج الگوهای مناسب پوشش اسلامی توسط نهادهای الگوده.
۵. ایجاد مراکز و مؤسسات متعدد با هدف الگوسازی، ارائه مدل‌های مناسب و متنوع و ایجاد رقابت سالم در این زمینه بین افراد.
۶. وضع قوانین و مقررات لازم برای اصلاح وضعیت پوشش در جامعه.
۷. گسترش و تقویت مراجع قانونی برای ترویج پوشش اسلامی در جامعه.
۸. اصالت‌بخشی به فرهنگ عفاف از طریق محصولات متنوع فرهنگی، هنری متناسب.
۹. رعایت حجاب و حفظ شئون اسلامی از سوی مدیران، مسئولان حکومتی و خانواده‌های آنان و تدوین شاخص‌هایی در این زمینه برای گزینش مدیران.
۱۰. رفع اشکالات قانونی در نحوه تولید، توزیع و عرضه پوشاک داخلی و خارجی.
۱۱. پیگیری نحوه اجرای طرح گسترش فرهنگ عفاف و صورت

- مستمر در جلسات شورای فرهنگ عمومی استان‌ها و ارائه گزارش‌های منظم به وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (رئیس کمیته).
۱۲. ارزیابی دقیق از اجرای طرح‌ها توسط دستگاه‌های فرهنگی، انتظامی و قضایی برای مقابله با مظاهر بدحجابی و یافتن راهکارهای مناسب توسط کمیته توسعه و ترویج فرهنگ عفاف.
۱۳. نظارت و ارزیابی عملکرد رسانه‌ها خصوصاً صدا و سیما در ارتباط با الگوهای تبلیغی آنها و تأثیر آن در جامعه.
۱۴. احیاء سنت حسنه «امر به معروف و نهی از منکر» در مورد حجاب و عفاف.
۱۵. فراهم کردن زمینه‌های لازم جهت تهیه کتب، نشریات و تولیدات علمی فرهنگی به منظور ترویج فرهنگ عفاف و پاسخگویی به شبهات موجود در مورد آن.
۱۶. انجام سیاست‌های تشویقی درباره مدیران و کارگزارانی که در محیط کار خود اصول عفاف و پوشش اسلامی را رعایت می‌کنند.

وظایف تخصصی دستگاه‌های قانونگذار و اجرایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

۱. هماهنگی و نظارت بر رسانه‌های ارتباط جمعی همانند: روزنامه‌ها، مجلات، محصولات سمعی و بصری، نمایش‌ها و ... برای توجه به فرهنگ حجاب و عفاف و رعایت آن.
۲. حمایت مادی و معنوی از آثار فرهنگی هنری همانند تسریع در صدور مجوز، ارائه یارانه و تشویق تولیدکنندگان آثار فرهنگی و هنرمندانی که راهکارهای تازه و جذاب در راستای توسعه فرهنگ عفاف ارائه می‌نمایند.
۳. جلوگیری از انتشار و تبلیغ کالاهای فرهنگی که با فرهنگ عفاف و حجاب مغایرت داشته باشد؛ مانند (کتاب، فیلم، نشریات، تئاتر و ...)

۲۰. همکاری و هماهنگی در جهت اعزام گروه‌های فرهنگی جهت ترویج و تبلیغ فرهنگ و آداب اسلامی ملی برای سایر ملل خصوصاً ایرانیان مقیم خارج از کشور (با همکاری سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی).

۲۱. توسعه و گسترش ارتباط فرهنگ اسلامی و ملی بین سفارتخانه‌های کشورهای اسلامی در ایران (با همکاری سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی).

وزارت بازرگانی

۱. حمایت عملی از طراحان و تولیدکنندگان پوشاک‌های ساده و اسلامی در جهت ایجاد تنوع در الگوهای پوشش اسلامی.

۲. نظارت مستمر و مؤثر بر عملکرد واحدهای تولیدی پوشاک از طریق سازمان‌های مربوطه.

۴. ترویج الگوهای مناسب برای عفاف و حجاب و ممانعت از ترویج فرهنگ مدگرایی منفی در محصولات و کالاهای فرهنگی.

۵. هماهنگی و همکاری با رسانه‌های جمعی جهت ایجاد حساسیت لازم در خانواده‌ها نسبت به اهمیت فرهنگ حجاب و عفاف.

۶. تولید سمفونی و آثار موسیقایی متناسب با موضوع عفاف و حجاب.

۷. برگزاری جشنواره‌های فرهنگی هنری، منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی برای رواج فرهنگ عفاف و حجاب.

۸. استفاده از ظرفیت سازمان‌های فرهنگی غیردولتی و خصوصی جهت ترویج فرهنگ عفاف و حجاب.

۹. نظارت فرهنگی بر اینترنت و ایجاد سیاست‌های حمایتی و هدایتی به منظور تعمیق فرهنگ عفاف و حجاب و جلوگیری از ورود و گسترش مظاهر تهاجم فرهنگی.

۱۰. تبیین و تحلیل ریشه‌های دینی و اعتقادی فرهنگ عفاف و حجاب به ویژه برای نسل جوان از طریق تولیدات ملی، نشست‌های فکری فرهنگی، ایجاد باشگاه اندیشه و مانند آن.

۱۱. نظارت بر تشکیل‌های هنری مردمی، نمایشگاه‌های هنری و محافل هنری عمومی؛ مانند: کنسرت‌ها و نمایشگاه‌ها در جهت رعایت فرهنگ عفاف و حجاب.

۱۲. اهتمام لازم برای اجرای قانون «منع استفاده ابزاری از تصاویر زنان در مطبوعات».

۱۳. به عضویت پذیرفتن خانم‌های متعهد و مطلع از مسائل عفاف و حجاب در هیأت‌های نظارت بر بازیابی فیلم، کتاب و ...

۱۴. تهیه فیلم‌های سینمایی در مورد تاریخچه کشف حجاب در ایران و بررسی علل و عوامل آن.

۱۵. استفاده مناسب از لباس‌های اسلامی ملی (حجاب و حجاب برتر) در فیلم‌های سینمایی و استفاده نکردن از این پوشش توسط شخصیت‌های منفی و منفور در فیلم‌ها.

۱۶. ارزیابی مستمر وضعیت حضور زنان در فیلم‌های سینمایی و مطبوعات.

۱۷. نظارت دقیق و اصولی بر وضعیت فرهنگی اخلاقی سالن‌های سینما و مراکز مربوط به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.

۱۸. حمایت از انتشار نشریات تخصصی و پوشاک اسلامی و سعی در جهانی نمودن این نشریات از طریق اینترنت.

۱۹. ارتباط مستمر و تبلیغ در جهت گسترش فرهنگ و سنن ایرانی اسلامی در بین ایرانیان مقیم خارج از کشور به وسیله رایزنی‌های فرهنگی در سفارتخانه‌های ج.ا.ا در سراسر دنیا (با همکاری سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی)

۳. حمایت کامل حتی یارانه‌ای از واحدهای تولیدی پارچه‌های چادری.

۴. کنترل اماکن تجاری عمومی (شامل فروشگاه‌ها، مجتمع‌های تجاری، نمایشگاه‌ها و ...) از نظر پوشش و بدحجابی.

۵. تدوین قوانینی برای ممنوعیت عرضه لباس‌های دست دوم خارجی در کشور.

۶. اجرای شیوه‌نامه و ملزم ساختن واحدهای تولیدی جهت نصب نام تجاری (برند) بر روی پوشاک تولید شده در داخل.

۷. اطلاع‌رسانی و ارتقاء سطح دانش و بینش واحدهای تولیدی، توزیعی، آرایشگاه‌ها، دستگاه‌های عرضه لوازم بانوان در مورد حجاب و عفاف.

۸. حمایت همه‌جانبه از برگزاری جشنواره‌های ادواری و نمایشگاه‌های عرضه البسه و لوازم زنان منطبق با الگوهای ارزشی اسلامی و معرفی واحدهای نمونه در سطح کشور و خارج از کشور.

۹. پیشنهاد قوانین مشخص در مدت ۳ ماه برای نظارت بهتر بر تولید و توزیع پوشاک و نحوه برخورد با متخلفین واحدهای تولیدی و استانداردسازی آن به شورای عالی انقلاب فرهنگی و مجلس شورای اسلامی.

۱۰. اهتمام برای اجرای مناسب‌تر مقررات در چیدمان آرایش / تزئین ویتترین‌ها و استفاده از مانکن‌ها جهت حفظ حریم عفت عمومی.

۱۱. نظارت بر رعایت اصل عفاف در نوع بسته‌بندی و عدم استفاده از تصاویر نامناسب در تبلیغات تجاری کالا.

۱۲. تهیه احکام شرعی مرتبط با اسناد و آموزش آن به اصناف توسط وزارت بازرگانی قبل از اخذ مجوز فعالیت.

۱۳. برگزاری نمایشگاه‌های لباس ملی و مذهبی جهت ارائه الگوهای اسلامی و سالم به تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان.

سازمان صدا و سیما

۱. اهتمام ویژه در خصوص معرفی و ترویج فرهنگ عفاف به منظور نهادینه‌سازی و جذاب نمودن آن.

۲. تبیین نقش حجاب و عفاف در افزایش سلامت جامعه و بهره‌وری آن از طریق تولید برنامه‌های مختلف.

۳. فرهنگ‌سازی در زمینه اصلاح پوشش نامناسب و ارائه راه‌حل‌های مؤثر و فوری از طریق تولید برنامه‌های کارشناسی، گفت‌وگو، تولید فیلم، تیزرهای تلویزیونی و ...

۴. تبیین و آموزش احکام شرعی حجاب و عفاف و رعایت حریم

عفاف در خانه و اجتماع و آموزش معیارهای رفتار صحیح زن و مرد جهت برقراری روابط متعادل اجتماعی.

۵. به تصویر کشیدن ابعاد شخصیت‌های الهی اسلام چون حضرت زهرا (س)، حضرت زینب (س) و زنان نمونه از صدر اسلام تا دوران معاصر در مناسبت‌های مذهبی و ملی و تأثیر آن در فرهنگ‌سازی و گسترش ارزش‌های اسلامی به صورت جذاب.

۶. ترویج الگوهای مناسب حجاب از طریق تولید فیلم و سریال و سایر برنامه‌های تلویزیونی و انجام مناظره علمی، فرهنگی و هنری در خصوص فلسفه حجاب و عفاف به منظور استحکام بنیه اعتقادی و فرهنگی جوانان.

۷. به تصویر کشیدن چهره بانوان محبّه کشورهای خارجی در زمینه‌های مختلف فرهنگی، هنری، اجتماعی و سیاسی از طریق برنامه‌های تلویزیونی و تهیه فیلم از زندگی آنان.

۸. تهیه فیلم و ارایه تصویر روشن از تاریخچه و خاستگاه کشف حجاب در ایران به عنوان یک حرکت سیاسی با هدف تخریب بنیان‌های فکری و عقیدتی و رفتاری زنان در جامعه.

۹. آموزش و ترویج احکام شرعی حجاب و پوشش بومی (منطقه‌ای) در جغرافیای جمهوری اسلامی ایران.

۱۰. به تصویر کشیدن زنان تحصیل کرده، ممتاز، متعهد و باحجاب در فیلم‌ها و مجموعه‌های هنری و پرهیز از نشان دادن آنان در نقش‌ها و شخصیت‌های عامه و کم‌سواد.

۱۱. نشان دادن وضعیت حقوقی، فرهنگی و اجتماعی زنان در غرب و مقایسه آن با وضعیت زنان در ایران به منظور ایجاد احساس رضایت خاطر زنان ایرانی از فرهنگ دینی و پایبندی آگاهانه‌تر آنان به عفاف و حجاب.

۱۲. نشان دادن اثرات منفی فرهنگ مبتذل و غیراخلاقی غرب در زندگی اجتماعی و خانوادگی.

۱۳. انجام تمهیدات لازم برای کاهش تأثیرات منفی سریال‌ها و فیلم‌های خارجی متضاد با فرهنگ اسلامی از طریق نقد و بررسی فیلم‌ها و سریال‌ها.

۱۴. معرفی نمونه‌های عینی از اساتید، مربیان، نغرات اول کنکور، المپیادی‌ها و خانواده‌های ایثارگران و ... از نظر مظاهر عفاف و حجاب و ساده‌زیستی.

۱۵. انعکاس موفقیت‌های جوانان خصوصاً دختران در ابعاد مختلف با هدف احیا و تقویت شخصیت و منزلت اجتماعی آنها.

۱۶. تهیه فیلم و گزارش از زندگی زنان فعال در عرصه‌های خانوادگی، مدیریتی، علمی، فرهنگی و هنری با محوریت موضوع «عفاف و پوشش».

نیروی انتظامی

۱. اعلام حدود و ضوابط قانونی عفاف و ملاک‌های بدحجابی در جامعه به منظور تشخیص مصادیق آن.
۲. اهتمام بیشتر به برخورد قانونی و محترمانه.
۳. همکاری با سازمان‌های ذی‌ربط در فضا سازی تبلیغی و فرهنگی در کلیه مسیرهای منتهی به کوهستان‌ها و تفرج‌گاه‌های کوهستانی و سایر اماکن عمومی و تفریحی.
۴. الزام اتحادیه‌ها، سندیکاها و صنوف در مقابله با بدحجابی.
۵. تذکر به افراد بدحجاب و برخورد با آنها طبق ضوابط قانونی در اماکن عمومی شهر.
۶. پیشنهاد لایحه قانونی به مراجع قانونگذار در خصوص رعایت پوشش مناسب در هنگام رانندگی.
۷. برخورد قانونی با افراد خیابانی، افراد بدحجاب و باندهای اصلی فساد، فحشا و ...
۸. نظارت و کنترل قانونی و اصولی بر وضعیت اماکن تفریحی و عمومی نظیر پارک‌ها، سالن‌های سینما، سالن‌ها و اماکن ورزشی، کوهستان‌ها، سواحل دریایی، جزایر مناطق آزاد تجاری، فرودگاه‌ها، پایانه‌ها و ... (با مشارکت نهادها و دستگاه‌های ذی‌ربط).
۹. اهتمام بیشتر به آگاه‌سازی جامعه از آثار مثبت اجتماعی و اخلاقی حجاب و عفاف و نتایج منفی عدم رعایت آن از طریق خلق آثار فرهنگی، هنری و تبلیغی (با مشارکت دستگاه‌های ذی‌ربط).
۱۰. ممانعت از تولید، توزیع، و نمایش محصولات سمعی و بصری غیرمجاز و نمایش لباس‌هایی که موجب بی‌عفتی و بدحجابی می‌شوند.
۱۱. کنترل و نظارت جدی بر رعایت حدود و ضوابط قانونی عفاف در مجتمع‌های مسکونی، برج‌ها و شهرک‌ها از طریق مدیریت بر این گونه اماکن.
۱۲. توجه و نظارت بر مراکز خطرناک، ویژه و آلوده و اولویت دادن به این برنامه‌ها و مراکز حساس و سلب ابتکار عمل از آنان در نفی امنیت اجتماعی زنان.
۱۳. اولویت در به‌کارگیری زنان مجرب در دستگیری زنان متخلف و تحویل دادن آنان به مراکز امنیتی و جلوگیری از بازتاب منفی آن در بین مردم.
۱۴. الزام برگزارکنندگان جشن‌ها و مراسم عروسی به رعایت شئون اسلامی و کنترل افراد شرکت‌کننده در آن و برخورد جدی با مراکز غیرقانونی و فاقد مجوز.
۱۵. الزام آرایشگاه‌ها به رعایت ضوابط شرعی و قوانین عفاف و کنترل نحوه ورود و خروج عروس و همراهان وی.
۱۶. نظارت مستمر بر اماکن تجاری عمومی شامل: فرودگاه‌ها و مجتمع‌های مسکونی، نمایشگاه‌ها و ... بر نحوه پوشش و بازرسی از این اماکن در رفع بدحجابی (با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط).
۱۷. آموزش، ساماندهی و به‌کارگیری نیروهای آگاه زنان جهت

۱۷. آشنا نمودن خانواده‌ها و جوانان نسبت به برگزاری ازدواج کم‌هزینه و ساده با توجه به شرایط اقتصادی جامعه.
۱۸. بازنگری در شرایط انتخاب فیلم‌ها و سریال‌های خارجی براساس ملاک‌های حجاب و عفاف.
۱۹. تهیه برنامه‌های متناسب با فرهنگ حجاب و عفاف برای کودکان و استفاده از قهرمان‌های عروسکی مطرح در کارتون‌ها و برنامه‌های کودک نظیر (علی کوچولو، کلاه قرمزی و ... در ترویج فرهنگ عفاف و حجاب با همکاری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان).
۲۰. تهیه برنامه‌های مختلف در خصوص تاریخچه و جایگاه پوشش و حجاب در غرب، تبیین علل و عوامل آن و چگونگی رواج فرهنگ برهنگی در سده‌های اخیر در آن جوامع.
۲۱. نظارت مستمر بر تبلیغات تجاری به منظور جلوگیری از ایجاد روحیه مصرف‌گرایی و تجمل‌پرستی به عنوان عوامل ترویج بی‌مبالاتی اخلاقی و سوق آن به سوی تبلیغات و آگهی‌های فرهنگی و اخلاقی.
۲۲. تدوین سیاست‌های روشن و مشخص در مورد سبک لباس و آرایش هنرمندان، مجریان زن و مرد و ... در برنامه‌ها، فیلم‌های سینمایی، تئاتر و ... با محوریت عفاف و حجاب.
۲۳. اطلاع‌رسانی مناسب و دقیق به خانواده‌ها در مورد علل آسیب‌های اجتماعی و انحرافات در خصوص زنان بی‌سرپرست، کودکان خیابانی، طلاق، اعتیاد، فرار دختران و نشان دادن عدم رعایت عفاف و حجاب در بروز این آسیب‌ها.
۲۴. انعکاس عواقب منفی استفاده از فیلم‌ها، نوارهای مبتذل و حضور در گروه‌های منحرف بر زندگی فردی اجتماعی از طریق برنامه‌های مناسب به صورت طبیعی و غیرعمدی.
۲۵. نشان دادن اثرات منفی تأثیر فرهنگ مبتذل و غیراخلاقی غرب در زندگی اجتماعی نوجوانان به صورت طبیعی.
۲۶. بیان آیات و روایات و توصیه‌های دینی در مورد مسئولیت مشترک زن و مرد در رعایت نگاه، رفتار و گفتار.
۲۷. اتخاذ سیاست‌های انضباطی در خصوص بازیگران زن صدا و سیما و جلوگیری از تجلیل و تبلیغ چهره‌هایی که در مناظر اجتماعی و عمومی، با ظاهر و پوشش بد حضور پیدا می‌کنند.
۲۸. ترغیب و تشویق تولیدکنندگان آثار فرهنگی که راهکارهای بدیع و جذاب در راستای تعمیق و توسعه فرهنگ عفاف ارائه نمایند.
۲۹. تجلیل از هنرمندان و فرهنگ‌سازان متعهد که در اشاعه فرهنگ عفاف و حجاب صاحب اثر و نظر می‌باشند.
۳۰. افزایش سطح آگاهی خانواده‌ها از طریق رسانه ملی در مورد اهمیت فرهنگی عفاف و حجاب.
۳۱. سفارش ساخت و تولید آثار برجسته و تأثیرگذار در موضوع حجاب.

نظارت بر رعایت حجاب و پوشش در اجتماع، با رعایت حریم و حرمت شخصی افراد.

۱۸. کسب اعلام نظر از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و نیروی انتظامی در خصوص برگزاری هرگونه کنسرت و یا جنگ شادی قبل از صدور مجوز.

۱۹. توقیف خودروهای دولتی ای که سرنشینان آن شئون اسلامی را رعایت نمی کنند.

۲۰. اعلام نظر در خصوص فعالیت یا عدم فعالیت بخش هایی که می توانند موجب ترویج فساد شوند.

۲۱. جلوگیری از فعالیت واحدهای صنفی متخلف که باعث مخدوش کردن عفت عمومی می شوند.

سازمان ملی جوانان

۱. طراحی شیوه‌های کارآمد جهت گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در حوزه‌های مرتبط با جوانان.
۲. ایجاد ضوابط مشخص به منظور رعایت عفاف توسط تشکل‌های غیردولتی جوانان و نظارت بر آنان در این زمینه.
۳. حمایت از سازمان‌ها و انجمن‌های غیردولتی که در گسترش فرهنگ عفاف و حجاب فعالیت می کنند.
۴. تبیین و معرفی شیوه‌ها و راه‌کارهای مناسب برای ارتباط سالم و پاک جوانان و اهمیت زدایی از نماد لباس و آرایش مبتذل به عنوان شیوه‌ای برای ارتباط.
۵. تحقیق و مطالعه پیرامون اثرات منفی تأثیر فرهنگ فاسد و غیراخلاقی غرب در زندگی اجتماعی و فردی جوانان (باهمکاری دستگاه‌های ذی ربط).
۶. مطالعه جهت تعیین هنجارهای روشن در زمینه توسعه فرهنگ عفاف متناسب با علایق جوانان و ارزش‌های جامعه.
۷. برنامه‌ریزی در مورد بهینه‌سازی فرهنگ عفاف در اوقات فراغت با اولویت اجرای برنامه‌ها به تفکیک دختران و پسران.
۸. در نظر گرفتن معیار عفاف در انجام پیمایش‌های ملی جوانان و ارائه گزارش‌های آن به دستگاه‌های مرتبط.
۹. انجام پژوهش‌های کاربردی در خصوص توسعه فرهنگ عفاف و تعیین سهم و نقش هر دستگاه بر اساس پژوهش‌های انجام شده.
۱۰. انجام تحقیقات کاربردی در خصوص علل اجتماعی بالا رفتن سن ازدواج و ارائه پیشنهادات مناسب به دستگاه‌های ذی ربط بر اساس وظایف هر دستگاه.
۱۱. آسیب‌شناسی وضعیت ازدواج جوانان در برنامه‌های مصوب مربوط و ارائه راهکارهای مناسب جهت دستیابی به اهداف مشخص.
۱۲. ایجاد مراکز مشاوره محلی با کادر مجرب جهت اطلاع رسانی به خانواده‌ها و جوانان به صورت حضوری، تلفنی و مکاتبه‌ای.
۱۳. برگزاری میزگرد و انجام مناظره در خصوص فلسفه عفاف و حجاب.
۱۴. تشویق و تجلیل از دختران و پسران نخبه و ممتاز و معرفی افراد نمونه با توجه به الگو بودن آنها در زمینه پوشش.

سازمان تبلیغات اسلامی

۱. تقویت نظام تبلیغ دینی در عرصه سنتی و مدرن در تعمیق فرهنگ عفاف و حجاب.
۲. آسیب‌شناسی و مطالعه توسعه فرهنگ عفاف و حجاب در نظام تبلیغی دینی و ایجاد نوآوری در این زمینه.
۳. تبیین و تبلیغ جاذبه‌ها و دافع‌های پرخی مسائل در مورد نحوه پوشش و حجاب و گسترش حیا و عفت در خانواده‌ها.
۴. تأکید بر اقدامات فرهنگی تبلیغی به ویژه با بهره‌گیری از

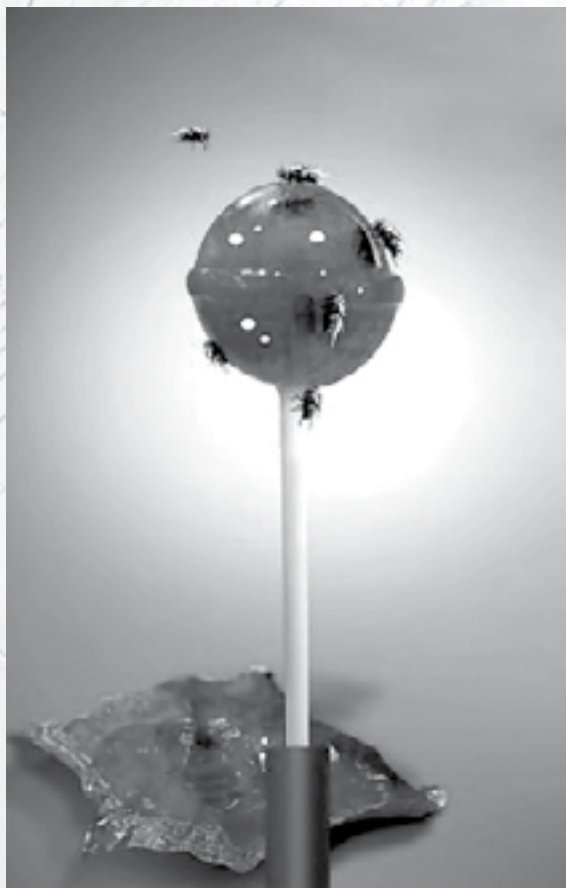
۲. انجام تحقیقات لازم در مورد بسط حیا و عفاف در مدارس به منظور اجرای برنامه‌های فرهنگی، تربیتی و پرورشی در آن.
۳. گنج‌نایدن موضوع عفاف و حجاب از دیدگاه آیات و روایات همراه با تبیین ضرورت و فلسفه آن برای دانش‌آموزان در کتب درسی کلیه مقاطع تحصیلی.
۴. اهتمام به مثبت‌نگری و زیبااندیشی در مورد فرهنگ عفاف و حجاب در تألیف کتب درسی.

۵. اجرای مسابقات فرهنگی و هنری و علمی با هدف جهت‌دهی به افکار نسل جوان با موضوع حجاب و عفاف و نظرسنجی از جوانان در تهیه طرح‌ها و برنامه‌های مناسب در زمینه حجاب.

۶. تجلیل از دختران و پسران نخبه و ممتاز (با توجه به ملاک‌های حجاب و عفاف و علم) و برگزاری مسابقات و معرفی افراد نمونه با توجه به ویژگی‌های الگویی آنها در زمینه پوشش.

۷. آموزش احکام شرعی عفاف و حجاب و برگزاری کلاس‌های دانش‌افزایی برای والدین (خصوصاً مادران) و توجیه آنها نسبت به رعایت حریم عفاف در خانه و محیط‌های اجتماعی از طریق انجمن اولیاء و مربیان.

۸. تأکید بر ضرورت رعایت پوشش و الگوها، مدهای اسلامی و ترویج الگوهای بایسته در پوشش دانش‌آموزان و کلیه کادر مدرسه و آرایش نکردن در

مدارس.

۹. تعیین رنگ‌ها و مدل‌های متنوع در پوشش دانش‌آموزان با رعایت موازین و ضوابط شرعی جهت تأمین سلاقی مختلف.

۱۰. محرم‌سازی محیط‌های آموزشی و پرورشی و اداری به منظور ایجاد زمینه بروز نیازهای دختران با حفظ سادگی و موازین و ضوابط شرعی برای جلوگیری از خودنمایی آنها در مجامع عمومی.

۱۱. آشنا نمودن جوانان خصوصاً دختران برای شناخت توطئه‌ها، زمینه‌ها، روش‌ها و مجاری نفوذ فرهنگ غربی از طریق مدارس.

توانمندی‌های رسانه‌ای و نیروی انسانی مبلغ با هدف فرهنگ‌سازی مثبت در زمینه توسعه فرهنگ عفاف و حجاب

۵. تولید محصولات فرهنگی، هنری سینمایی، نمایش تجسمی، کتاب، رمان و ... برای کودکان و بزرگسالان در زمینه بسط فرهنگ عفاف و حجاب (توسط حوزه هنری).

۶. توسعه فضای پرسش و پاسخ مانند برگزاری میزگرد و انجام مناظره در زمینه فرهنگ عفاف و ضوابط شرعی حجاب با به‌کارگیری ابزارهای مختلف تبلیغی

۷. برگزاری مسابقات فرهنگی هنری و علمی با هدف جهت‌دهی به افکار نسل جوان با موضوع حجاب و عفاف و نظرسنجی از شرکت‌کنندگان در تهیه طرح‌ها و برنامه‌های مناسب در این زمینه.

۸. تأسیس پژوهشکده توسعه فرهنگ عفاف و حجاب (با همکاری وزارت علوم، تحقیقات و فن‌آوری).

۹. توزیع کتب تألیف شده در زمینه بسط فرهنگ عفاف در فروشگاه‌های کتاب شهر سازمان تبلیغات اسلامی.

۱۰. نشان دادن اثرات منفی فرهنگ مبتذل و غیراخلاقی غرب در زندگی اجتماعی و فردی نوجوانان.

۱۱. بیان مناسب آیات و روایات دینی در مورد رعایت نگاه، رفتار و گفتار با در نظر گرفتن مختصات جنسی زن و مرد.

۱۲. ارائه مطالب ارزشی، فرهنگی و جذاب در سالن‌های انتظار فرودگاه‌ها، راه‌آهن، پایانه‌های زمینی، تابلوهای الکترونیکی، میداين و چهارراه‌ها.

وزارت آموزش و پرورش

۱. آموزش، ساماندهی، توجیه و به‌کارگیری مدیران، معلمان و کلیه پرسنل مدارس جهت ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در بین دانش‌آموزان و سازمان‌های مربوط نظیر بسیج، انجمن‌های اسلامی و ...

وزارت امور اقتصادی و دارایی و گمرک ج.ا.

۱. اهتمام بیشتر در ممانعت از ورود غیر قانونی پوشاک و محصولات فرهنگی مغایر با عفت عمومی و شئون اسلامی با توجه به قوانین مربوطه.

۲. ممنوعیت ورود، تولید و عرضه مجسمه‌ها، عروسک‌ها، مانکن‌ها و تابلوهای مروج ضد عفاف نظیر نقاشی، فرش، روزنامه و ...

۳. تدوین قوانینی برای ممنوعیت عرضه لباس‌های دست دوم خارجی.

۴. وضع تعرفه گمرکی ویژه بر پوشاک و محصولات فرهنگی و کالاهای مغایر با عفت عمومی و شئون اسلامی.

۵. نظارت دقیق بر واردات و صادرات و ترانزیت (عبور) تمامی کالاها (از جمله کالاهای فرهنگی، مواد غذایی، دارویی، آرایشی، پوشاک و...) با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط.

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی

۱. تدوین برنامه جامع فرهنگ عفاف و حجاب با توجه به ضرورت الگوسازی، بهینه‌سازی و به روز کردن الگوها، با در نظر گرفتن تنوع فرهنگی موجود در کشور در محیط‌های دانشگاهی توسط پژوهشگاه مطالعات فرهنگی و اجتماعی.

۲. آشنا ساختن دانشجویان خصوصاً دختران با توطئه‌ها، زمینه‌ها، روش‌های نفوذ فرهنگ غرب و تأثیر منفی آن در عفاف

و حجاب.

۳. انتشار فصلنامه علمی پژوهشی در مورد توسعه فرهنگ عفاف و انجام تحقیقات جامع در این زمینه.

۴. نظارت جدی بر اجرای آیین‌نامه انضباطی دانشجویی در محیط‌های دانشگاهی، دانشکده‌ها، خوابگاه‌ها، اردوها و همایش‌های دانشجویی در زمینه توسعه فرهنگ عفاف.

۵. تقدم رعایت‌کنندگان حجاب و عفاف، در جامعه و حمایت از نخبگان با حجاب و معرفی افراد نمونه محجبه.

۱۲. آشنا نمودن خانواده‌ها و جوانان با اصول ازدواج آسان و تشکیل خانواده در سنین پایین‌تر با توجه به شرایط اقتصادی جامعه از طریق کتب درسی.

۱۳. استفاده از شعرخوانی، قصه‌گویی و نقاشی در مقاطع پیش دبستانی و مهد کودک جهت آشنا کردن کودکان با فرهنگ عفاف و حجاب.

۱۴. معرفی و تشویق نمونه‌های عینی از اساتید، مربیان، نفرات اول کنکور، المپیادها و خانواده‌های ایثارگران و ... از نظر رعایت مظاهر عفاف و حجاب در مدارس.

۱۵. انعکاس موفقیت‌های دانش‌آموزان خصوصاً دختران و ابعاد مختلف با هدف ارتقاء شخصیت و منزلت اجتماعی آن‌ها.

۱۶. آموزش معیارهای رفتار صحیح زن و مرد جهت برقراری روابط انسانی و اجتماعی متعادل در خانواده و جامعه از طریق کتب درسی.

۱۷. تهیه و تدوین و نشر کتب، مقالات و جزوات تخصصی در راستای تقویت بنیه اعتقادی و دینی در جهت توسعه فرهنگ عفاف در بین والدین دانش‌آموزان توسط انجمن اولیا و مربیان.

۱۸. غنی‌سازی اوقات فراغت دانش‌آموزان با تأکید بر فرهنگ عفاف و حجاب از طریق استفاده از توانمندی‌های تشکلی‌های دانش‌آموزی.

۱۹. در نظر گرفتن امتیازاتی از نظر انضباطی برای دانش‌آموزانی که پوشش اسلامی را رعایت می‌کنند.

۲۰. در نظر گرفتن امتیازاتی برای مدیران مدرسی که رعایت حجاب کارکنان و دانش‌آموزان آن اسلامی و مناسب می‌باشد.

۲۱. پاسخگو بودن مدیر مدرسه در صورت عدم رعایت عفاف و حجاب از طرف دانش‌آموزان.

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات

۱. ایجاد فضای امن در تبادل اطلاعات و جلوگیری از مخدوش شدن حریم عفاف در عرصه تبادل اطلاعات.
۲. مسدود کردن سایت‌های ضد اخلاقی و ضد حجاب، براساس مصوبات کمیته پنج نفره مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی.
۳. ارائه تسهیلات و خدمات ارزان برای دستگاه‌ها و NGOهایی که در توسعه عفاف و حجاب فعالیت فرهنگی می‌کنند.
۴. تأکید بر تسریع در ایجاد سیستم فیلترینگ هوشمند برای جلوگیری از افزایش بی‌بندوباری در جامعه.
۵. ارائه گزارش شش ماهه به کمیته در خصوص میزان رجوع کاربران به سایت‌های اینترنتی ضد اخلاقی.
۶. برخورد با مؤسسات اینترنتی که دسترسی به سایت‌های غیر مجاز را فراهم می‌نمایند و جلوگیری از فعالیت آن‌ها.
۷. ارائه نرم‌افزارهای مرتبط ارزان قیمت به خانواده‌ها به منظور جلوگیری از دسترسی به سایت‌های ضد اخلاقی.
۸. تأمین امکانات لازم از طریق اینترنت برای وزارتخانه‌ها و نهادها جهت گسترش فرهنگ عفاف.

۶. حمایت از پایان‌نامه‌های دانشجویی مرتبط با گسترش فرهنگ عفاف و حجاب.
۷. رعایت آمایش سرزمینی در جذب دانشجویان بومی.
۸. برگزاری میزگرد و انجام مناظره در خصوص فلسفه عفاف و حجاب.
۹. آموزش، ساماندهی و به کارگیری نیروهای آگاه زن به منظور نظارت بر رعایت حجاب و پوشش در اجتماع، همراه با روش‌های پسندیده و احترام به حریم افراد.
۱۰. تهیه و نشر کتب، مقالات و جزوات تخصصی در زمینه تقویت بنیه اعتقادی و دینی و توسعه فرهنگ عفاف برای والدین و دانشجویان توسط دفتر نهاد نمایندگی ولی فقیه در دانشگاه‌ها.
۱۱. آموزش و به کارگیری جوانان آشنا به معارف اسلامی، روان‌شناسی و جامعه‌شناسی زن و مرد جهت آرایه مشاوره، ترویج معروف‌های اخلاقی و اجرای مناسب‌تر اصول حجاب.
۱۲. برخورد غیرمستقیم با عوامل فساد و پوشش نامناسب از طریق تشکل‌های دانشجویی.
۱۳. علم به کارگیری کارکنان بی تفاوت به ارزش‌ها و فاقد صلاحیت در دانشگاه‌ها.
۱۴. تهیه گزارش سالانه از وضعیت عفاف و حجاب در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی سراسر کشور و نشان دادن و نتایج اجرایی راهکارهای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب و آرایه آن به شورای عالی انقلاب فرهنگی.
۱۵. حمایت از تشکل‌های فعال دانشگاهی جهت انجام اقدامات مناسب در گسترش فرهنگ عفاف.
۱۶. تأکید بر ضرورت رعایت پوشش و الگوهای اسلامی توسط کارکنان و دانشجویان و اساتید و آرایش نکردن در دانشگاه‌ها.
۱۷. آشنا نمودن دانشجویان با شرایط ازدواج آسان و تشکیل خانواده مستقل و نیمه مستقل و کمک به انجام ازدواج‌های سالم دانشجویی.

مرکز امور زنان و خانواده

۱. تحقیق و تدوین کتب و مقالات مناسب در خصوص فلسفه حجاب و عفاف و شیوه‌های رواج آن در کشور و پاسخگویی به شبهات طرح شده در زمینه حجاب.
۲. تهیه پودمان‌های آموزشی ترویج فرهنگ عفاف برای خانواده‌ها.
۳. تشکیل دوره‌های آموزشی کوتاه مدت برای ارباب رجوع‌ها در دستگاه‌های اجرایی و تشکیلات غیردولتی.
۴. برگزاری همایش‌ها، کنفرانس‌ها و نشست‌های تخصصی با موضوع فرهنگ عفاف در مراکز علمی تحقیقاتی.
۵. تشویق و حمایت از (NGO)هایی که در خصوص ترویج فرهنگ عفاف فعالیت می‌نمایند.
۶. همکاری با سازمان صدا و سیما و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در خصوص ترویج نمادها و الگوهای لباس‌های بومی ایرانی و تشویق و حمایت از مراکز تولید و توزیع لباس‌های ملی و اسلامی.

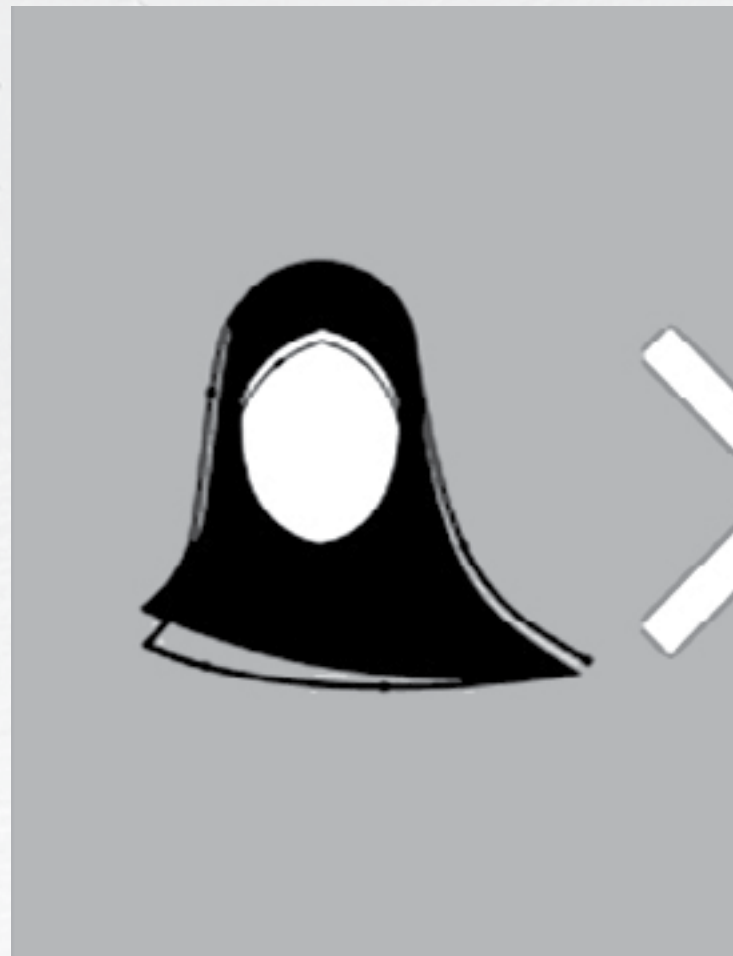
سازمان تربیت بدنی

۱. گسترش و بهینه‌سازی فرهنگ عفاف در مراکز آموزشی و سالن‌های ورزشی سازمان تربیت بدنی و افزایش ضریب اطمینان خانواده‌ها نسبت به رعایت حریم عفاف و حجاب در ورزشگاه‌ها و سالن‌های مخصوص بانوان.
۲. اختصاص مراکز ورزشی مناسب برای بانوان جهت گذراندن اوقات فراغت و فضا سازی مناسب جهت برخورداری زنان از آزادی عمل در رعایت حجاب.
۳. کنترل سالن‌ها و مجتمع‌های ورزشی بزرگ و کوچک از نظر رعایت پوشش و حجاب.
۴. دقت نظر در «صلاحیت متقاضیان» تأسیس اماکن ورزشی به منظور جلوگیری از ورود افراد ناباب و فاقد صلاحیت اخلاقی و ... در این گونه مشاغل.
۵. شناسایی اماکن ورزشی غیر مجاز و رسیدگی به تخلفات این گونه مراکز (اعم از دارای مجوز و فاقد مجوز) در خصوص عدم رعایت مقررات مصوب مربوطه.
۶. تقلیل مشکلات موجود در مراکز ورزشی و ارائه راهکارهای

- مفید جهت رفع آن‌ها، اطلاع‌رسانی مناسب به مدیران، شاغلین و مراجعان این گونه اماکن برای پیشگیری از بروز تخلفات اجتماعی و ایجاد فضای سالم برای استفاده بهینه از امکانات ورزشی توسط خانواده‌ها.
۷. استفاده نکردن از مربیان مرد برای خانم‌ها و مربیان زن برای آقایان.
۸. عدم استفاده از نوارهای صوتی و تصویری غیر مجاز در اماکن ورزشی.
۹. جلوگیری از آوردن تلفن‌های همراه مجهز به دوربین عکاسی و فیلمبرداری به مراکز آموزشی مختص بانوان.
۱۰. عدم ورود بانوان به سالن‌های ورزشی مختص آقایان و بالعکس تحت هر عنوان (تماشاگر و ...)
۱۱. تذکر جدی توسط مدیر مربوطه به افرادی که در ورود به اماکن ورزشی عفاف و حجاب را رعایت نمی‌کنند.
۱۲. طراحی لباس‌های مناسب برای بانوان ورزشکار در راستای حفظ حریم عفاف و حجاب.
۱۳. توجه به شیوه‌های تبلیغاتی مناسب و مرتبط و استفاده از تعالیم دینی مرتبط با فرهنگ عفاف و سلامت جسم و روح.
۱۴. تجلیل و تشویق ورزشکاران مروج فرهنگ عفاف.
۱۵. تبلیغ و الگوسازی مثبت از افراد و تیم‌های اعزامی ورزشی که مروج ارزش‌های اخلاقی و فرهنگ عفاف در خارج از کشور هستند.
۱۶. ابداع چارچوب‌های روشن برای برگزاری جشنواره‌ها و مراسم افتتاحیه و اختتامیه و شرایط حضور حاضران در آن در داخل و خارج از کشور.
۱۷. برگزاری کلاس‌های آموزشی جهت آشنایی مربیان و ورزشکاران با احکام و موازین حجاب و عفاف.
۱۸. تأکید بر اجرای مقررات انضباطی جهت گسترش فرهنگ عفاف.

شهرداری

۱. گسترش فرهنگ عفاف در سطح شهر، مراکز فرهنگی، مراکز تحت پوشش شهرداری و مراکز عمومی.
۲. ایجاد مراکز مشاوره محلی جهت اطلاع‌رسانی به خانواده‌ها و جوانان به صورت حضوری، تلفنی و مکانی‌ای، با کادر مجرب و با همکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.
۳. جلوگیری از تبلیغ کالا‌های فرهنگی و تجاری مغایر با فرهنگ عفاف و حجاب نظیر آگهی‌های تجارتي و تبلیغاتی چهره‌های هنری و ورزشی با آرایش و حجاب ضد اسلامی.
۴. نوشتن آیات و روایات دینی، فتوای علماء، وصیت‌نامه حضرت امام (ره) و ... به منظور توسعه فرهنگ عفاف در پارک‌ها، میادین، خودروهایی عمومی شهری، سالن‌های سینما، تابلوهای معابر عمومی و ورزشی با استفاده از ابزارهای فرهنگی مناسب.
۵. تأسیس فرهنگسرای حجاب برای برگزاری جلسات مرتبط،

۲. تنظیم و ابلاغ آیین‌نامه انضباطی محیط‌های دانشگاهی پیرو مصوبه شماره ۵۰۲ مورخ ۱۳۸۱/۵/۲۲ شورای عالی انقلاب فرهنگی با تأکید بر گسترش فرهنگ عفاف و حجاب.
۳. طراحی و ساخت خوابگاه‌های دانشجویی متناسب با ارزش‌های اسلامی.
۴. نظارت بیشتر بر بیمارستان‌های خصوصی به منظور ترویج فرهنگ حجاب و رعایت حقوق زنان بیمار.
۵. اهمیت دادن به حجاب و اخلاق اسلامی به عنوان یکی از پیش‌شرط‌های اساسی در انتصاب و استخدام رؤسای دانشگاه‌ها، معاونین، مدیران، مسئولان حوزه‌های علمی، فرهنگی و ورزشی و کارکنان.
۶. طراحی مبلمان اداری در ساختمان‌های ستادی بیمارستان‌ها، دانشگاه‌ها و ... براساس حفظ حدود حریم شرعی بین کارمندان زن و مرد و پرهیز از به‌کارگیری معماری open که موجب رعایت نکردن حریم‌های اخلاقی بین کارمندان زن و مرد می‌شود.
۷. تقویت شوراهای امر به معروف و نهی از منکر در دانشگاه‌های علوم پزشکی و بیمارستان‌ها.
۸. اهمیت مسئله حجاب به عنوان یک امتیاز شاخص در گزینش و معرفی دانشجویان نمونه دانشگاه‌های علوم پزشکی.
۹. ایجاد تسهیلات ویژه برای ازدواج دانشجویی، ساخت خوابگاه‌های متأهلی و فعال کردن دفاتر مشاوره در امر ازدواج دانشجویی.

- پرسش و پاسخ در زمینه حجاب، برگزاری مراسم ویژه و ...
۶. تهیه تندیس و عکس و تصاویر مناسب از شخصیت‌های اسلامی، وقایع مهم تاریخی و طرح‌های نمادین و استفاده از آن‌ها جهت نصب در اماکن عمومی مهم و تفرجگاه‌ها، همراه با ترمیم و بازسازی مستمر آن‌ها.
۷. گسترش اماکن عمومی، پارک‌ها و مراکز ورزشی مناسب برای زنان و دختران جهت گذراندن اوقات فراغت و ایجاد فضاهای مناسب جهت برخورداری آنان از آزادی عمل در رعایت حجاب توسط سازمان پارک‌ها.
۸. حمایت از فعالیت‌های عام فرهنگی و هنری دستگاه‌ها در ارتباط با گسترش فرهنگ عفاف.
۹. افزایش تسهیلات حمل و نقل شهری ویژه بانوان به منظور تأمین آسایش بیشتر آنان (نظیر راه‌اندازی و توسعه تاکسی ویژه بانوان و ...).
۱۰. رعایت موازین شرعی در ساختن اماکن مسکونی از نظر در معرض دید نبودن ورودی خانه‌ها و دیده نشدن داخل خانه به هنگام باز شدن در.

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

۱. اجرای کامل قانون انطباق امور پزشکی با موازین شرع مقدس اسلام و ابلاغ دستورالعمل‌های اجرایی جهت نگهداری از بیماران و همراهان در محیط‌های درمانی.

۱۰. فعال کردن دانشجویان در حوزه پژوهش‌های علمی درباره حجاب و عفاف در دانشگاه‌ها.
۱۱. تنظیم و ابلاغ آیین‌نامه نحوه حضور پرسنل همگن و غیرهمگن در بخش‌های تشخیص و درمان و نظارت بر اجرای آن.
۱۲. الگوسازی مناسب برای جامعه پزشکی در زمینه گسترش فرهنگ عفاف و حجاب با برگزاری همایش‌ها و جشنواره‌های علمی و فرهنگی.
۱۳. نظارت بر رعایت عفاف و حجاب در سازمان‌های خارجی و مؤسسات پزشکی خصوصی مانند یونسکو، یونیسف، سازمان بهداشت جهانی و ... و یکسان‌سازی یونیفرم کارمندان شاغل در مراکز فوق.
۱۴. تدوین قوانینی برای ممنوعیت عرضه لباس‌های دست دوم خارجی در کشور (با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط).
۱۵. اهداء بسته‌های فرهنگی به دانشجویان جدیدالورود با موضوع آموزش در حوزه عفاف و حجاب.
۱۶. ایجاد سایت‌های اینترنتی در حوزه فلسفه حجاب، برگزاری جلسات سخنرانی، پرسش و پاسخ و همایش‌های علمی درباره حجاب توسط کانون‌های فرهنگی هنری دانشگاه‌ها.
۱۷. ارائه لباس‌های مناسب به بیماران برای ورود به اتاق عمل جراحی.

ستاد احیای امر به معروف و نهی از منکر

۱. تلاش جهت احیای فریضه امر به معروف و نهی از منکر به عنوان یک وظیفه شرعی، عمومی در تمام مسائل جامعه، خصوصاً گسترش فرهنگ عفاف و حجاب و همکاری نهادهای مرتبط، خصوصاً صدا و سیما در این زمینه با ستاد احیاء.
۲. برگزاری همایش و مسابقات فرهنگی گسترده در سراسر کشور برای عمومی و نهادینه کردن حجاب و پوشش با همکاری مادی و معنوی مردم و دولت و سازمان‌های مربوط.
۳. تشویق مردم به انجام این فریضه شرعی و انسانی.
۴. تهیه برنامه‌های تبلیغی و فرهنگی به منظور ترغیب انگیزه درونی آحاد جامعه، بروز حساسیت در قبال مظاهر مخل حریم عفاف در جامعه اسلامی و هماهنگی با دستگاه‌های ذی‌ربط جهت اجرای طرح‌ها و برنامه‌های فوق.
۵. تبیین شاخص‌های حجاب اسلامی و تعیین موارد مخالف با آن.

۶. تدوین برنامه‌های آموزشی در رابطه با امر به حجاب اسلامی و نهی از بدحجابی با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط و نظارت بر اجرای آن.
۷. تشویق مسئولان امر در عرصه حجاب و عفاف.
۸. اعزام آمران و ناهیان در ادارات به منظور اجرای صحیح این فریضه در خصوص عفاف و حجاب اسلامی از طریق شوراهای امر به معروف و نهی از منکر.
۹. تشویق جامعه به حفظ پوشش اسلامی و قبولاندن نظارت همگانی به عنوان یک اصل مسلم شرعی و انسانی.
۱۰. اجرای اصول پوشش اسلامی توسط دستگاه‌های ذی‌ربط در جهت مقابله با الگوهای نامناسب رفتاری در جامعه.
۱۱. نظارت بر رعایت کامل عفاف و حجاب در مراکز، سازمان‌ها و ارگان‌های دولتی.

سازمان بهزیستی

۱. حمایت از ایجاد تشکل‌های صنفی در خصوص زنان سرپرست خانواده جهت کارآفرینی، خودیاری و بهبود زندگی اقتصادی آن‌ها و جلوگیری از بروز ناهنجاری‌های اخلاقی و فرهنگی در آنان.
۲. توانمندسازی، حرفه‌آموزی و تأمین امنیت مالی و جانی زنان بی‌سرپرست به منظور پیشگیری از بروز آسیب‌های فرهنگی و اجتماعی با همکاری سازمان فنی و حرفه‌ای و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی.
۳. تفکیک و اولویت‌بندی افراد مجرم در امر ترویج مسائل ضد اخلاقی از لحاظ سن، نوع تخلف، میزان آسیب‌رسانی اجتماعی و ... و برنامه‌ریزی مناسب برای اصلاح و بازگشت آن‌ها به زندگی سالم اجتماعی با همکاری سازمان زندان‌ها و دستگاه‌های ذی‌ربط.
۴. برنامه‌ریزی مناسب برای ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در مهدکودک‌ها و مراکز تحت پوشش سازمان بهزیستی و نظارت شایسته در جهت تحقق این امر.
۵. بهره‌گیری از آموزش‌های مناسب و منطبق با فرهنگ ایرانی اسلامی در مراکز تحت پوشش (نظیر مراکز بازپروری و نگهداری زنان و دختران فراری).

وزارت امور خارجه

۱. نظارت بر ارتباطات و عملکرد سفارتخانه‌ها و مراکز فرهنگی خارجی، از نظر ترویج فرهنگ و پوشش نامناسب و رفتارهای غیراخلاقی در جامعه.
۲. معرفی خانواده‌ها و دانشجویان ایرانی مقیم خارج از کشور که در جهت گسترش و اعتلای فرهنگ و سنت اصیل اسلامی و ملی تلاش نموده‌اند و اعطای جوایز به این گونه افراد از طریق رسانه‌های گروهی به منظور الگوسازی آنان.
۳. تکریم و تشویق بانوان و خانواده‌های محجبه که با حفظ شئون اسلامی به سفارتخانه‌های ایران در خارج از کشور مراجعه می‌نمایند.
۴. نظارت بر پوشش و حجاب میهمانان و گردشگران خارجی که به ایران مسافرت می‌نمایند.
۵. نظارت و کنترل ویژه بر جشن‌ها، میهمانی‌های سفارتخانه‌ها و وابستگان خارجی و ایرانی که در آن شرکت می‌نمایند.
۶. همکاری جدی با نیروی انتظامی در جهت شناسایی و برخورد با ایرانیان متخلفی که با فعالیت‌های ضد اخلاقی خود در خارج از کشور حیثیت ملی مذهبی کشور را مخدوش می‌نمایند.
۷. توجیه مناسب متقاضیان روایت توریستی برای رعایت حجاب و شئون اسلامی توسط گردشگران خارجی در ایران.
۸. پیشگیری حقوقی برای جلوگیری از فعالیت مراکز و شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان که در فضای ایران فعالیت می‌کنند.
۹. دقت در گزینش نیروی‌های متعهد به عنوان سفیر و کارکنان سفارتخانه‌های ایران و نظارت مستمر بر نحوه رفتار و پوشش خانواده آن‌ها.
۱۰. تذکر لازم به وابستگان سفارتخانه‌های دیگر کشورها جهت رعایت مقررات عفاف و حجاب اسلامی ایرانی.

وزارت کار و امور اجتماعی

۱. ایجاد فضای مناسب برای کارکنان و برداشتن زمینه‌های اختلاط زن و مرد در محیط‌های کاری با توجه به فرهنگ عفاف و حجاب توسط کارفرمایان.
۲. ارائه آموزش‌های لازم در خصوص رعایت ضوابط اخلاقی و ظاهری (پوشش لباس و آرایش در محیط‌های کار) با همکاری مؤسسات شایسته در این زمینه.
۳. تعامل با وزارتخانه‌های امور خارجه، کنسولگری‌های ایرانی در خارج از کشور و وزارت کشور و نیروی انتظامی (امور اتباع بیگانه) در خصوص توجیه روایت ورود به کشور با حق کار نسبت به رعایت مقررات پوشش اسلامی در محیط کار.
۴. نظارت بر رعایت حریم عفاف و حجاب در کلاس‌ها و دوره‌های آموزشی که ضرورتاً به صورت مختلط اداره می‌شود.
۵. انجام تبلیغات، تهیه انواع بروشور، اطلاعیه و ... در خصوص رعایت حجاب اسلامی و جلوگیری از بی‌بندوباری در محیط‌های کاری توسط وزارتخانه‌ها.

مجلس شورای اسلامی

۱. تهیه و تصویب طرح‌های آسان‌سازی ازدواج و تأمین منابع مورد نیاز اقتصادی، فرهنگی و ... برای زوج‌های جوان.
۲. اصلاح قوانین مجازات مجرمین و باندهای اصلی گسترش فساد و فرهنگ ضد حجاب و ابتذال.
۳. ضرورت نگاه فرهنگی در تصویب قوانین و نظارت بر اجرای آن‌ها.
۴. مجلس شورای اسلامی با تشکیل جلسات کارشناسی و با استفاده از نظرات کارشناسی دستگاه‌های ذی‌ربط، نسبت به تهیه طرح‌های قانونی در راستای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب اقدام نماید و در هنگام تصویب لوایح طرح شده از سوی نمایندگان از کارشناسان ذی‌ربط و شایسته استفاده نماید.
۵. توجه خاص به سیاست‌های فرهنگی مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی با موضوع عفاف و حجاب و اهتمام در تصویب قوانین لازم جهت اجرای سیاست‌های مذکور.
۶. مجلس شورای اسلامی باید طرح‌های لازم را در مورد برخورد با قاچاق کالاها و مروج ابتذال و بی‌حجابی با استفاده از نظر مراجع ذی صلاح تهیه و ارائه نماید.
۷. مجلس نسبت به تهیه طرح‌های قانونی در راستای فرهنگ‌سازی و ارائه الگوهای مناسب جهت توسعه فرهنگ عفاف اقدام نماید.

وزارت کشور

۱. تهیه شناسنامه اجتماعی مناطق مختلف کشور در ابعاد فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی با توجه به تنوع فرهنگ‌ها و اعتقادات دینی مردم هر منطقه و برنامه‌ریزی جهت تقویت فرهنگ عفاف متناسب با آداب و رسوم آن‌ها.
۲. نظارت بر عملکرد و ارتباطات اقلیت‌های دینی از نظر فرهنگ و پوشش آنان و جلوگیری کردن از پوشش‌های نامناسب در اجتماع و تذکر دادن در مورد رعایت قوانین مربوط به حجاب به آنان.
۳. تهیه و تدوین قوانین و پیگیری مصوبات در خصوص پشتیبانی حقوق از سازمان‌های مربوط نظیر قوه قضائیه و نیروی انتظامی به تناسب اعلام نیاز این گونه ارگان‌ها در زمینه برخورد با معضلات و ناهنجاری‌های اخلاقی.
۴. بررسی آسیب‌ها و معضلات اجتماعی با هدف افزایش ضریب امنیت اخلاقی جامعه، در شورای اجتماعی و تأمین استان‌ها به منظور تقویت فرهنگ عفاف.
۵. همکاری با قوه قضائیه جهت اجرای مؤثر طرح‌های گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در جامعه.
۶. توجیه، آموزش و نظارت بر چگونگی پوشش و حجاب اتباع بیگانه و الزام آنان به رعایت ضوابط عفاف و حجاب.
۷. کنترل مرزها به منظور جلوگیری از تردد باندها و افرادی که در خصوص تجارت فحشا فعالیت می‌کنند.
۸. مراقبت از مرزهای آبی و خاکی کشور به منظور جلوگیری از

هر گونه تردد و نقل و انتقالات غیر مجاز در چارچوب سیاست‌های امنیتی و انتظامی و قوانین مربوطه.
۹. وزارت کشور به عنوان نماینده رئیس جمهور بر کلیه ارگان‌ها و وزارتخانه‌ها جهت رعایت عفاف و حجاب نظارت نماید.
۱۰. دقت در صدور مجوز سازمان‌های غیر دولتی و نظارت مستمر بر فعالیت آن‌ها با تأکید بر توسعه فرهنگ عفاف و حجاب.
۱۱. اجرای برنامه‌های آموزشی و پژوهشی و طرح‌های ملی منطبق بر هویت ایرانی اسلامی در کانون‌های زنان و جوانان در راستای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب.

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

۱. توجه ویژه به سیاست‌ها و آموزه‌های فرهنگ عفاف و حجاب در هنگام تدوین برنامه‌های توسعه پنج‌ساله و بودجه سالانه کشور.
۲. گنجاندن آموزه‌های فرهنگ عفاف و حجاب در برنامه‌های درسی در آموزش‌های ضمن خدمت برای مدیران و کارکنان دولت و تقویت نهادهای نظارتی و ارزش‌یابی در راستای حاکمیت فرهنگ عفاف در ادارات و مراکز آموزشی.
۳. برنامه‌ریزی در جهت آموزش، توسعه و گسترش فرهنگ عفاف مختص مدیران و کارکنان دولت.
۴. اجرای بخشنامه‌های مربوط به ارزش‌یابی در راستای تحقق مفاد سیاست‌ها و روش‌های اجرایی طرح عفاف در کلیه ادارات.
۵. آشنا نمودن کارشناسان و برنامه‌ریزان کشور نسبت به ضرورت نگاه فرهنگی در حیطه عفاف و حجاب.
۶. تسهیل و تسریع در بودجه‌های مصوب مرتبط با طرح‌های گسترش فرهنگ عفاف و حجاب اسلامی که از سوی وزارتخانه‌های مربوط ارائه شده است.
۷. معرفی ادارات، سازمان‌ها و ارگان‌ها و نهادها و ... به عنوان نهادهای نمونه که موفقیت بیشتری در راستای اجرای طرح عفاف از طرف پرسنل زیرمجموعه و ارباب رجوع داشته‌اند.
۸. ارزیابی تأثیر اجرایی طرح‌های فرهنگ‌سازی اسلامی سال‌های گذشته و استفاده از این تجربه در جهت گسترش فرهنگ حجاب آینده و توجه به تدوین مناسب برنامه‌ها و بودجه متناسب با آن در زمینه حجاب.
۹. دقت در تنظیم ضوابط مربوط به حوزه عفاف و حجاب در جذب و به‌کارگیری داوطلبان استخدام در دستگاه‌های دولتی.

قوه قضائیه

۱. تدوین قوانین لازم و کارآمد در خصوص پیشگیری از بروز و گسترش فساد و ابتدال در جامعه.
۲. پیشنهاد اصلاح قوانین، کارآمد کردن قوانین در خصوص پشتیبانی قضایی از ضابطین، مجازات مجرمین و باندهای اصلی گسترش فساد و بدحجابی.
۳. گنجاندن مفاهیم عفاف و حجاب در دوره‌های آموزشی و تربیتی

جوانان و نوجوانان بزهکار و مجرم به منظور بازپروری و اصلاح آن‌ها.

۴. قوه قضائیه در مراکز استان‌ها و شهرستان‌های تابعه؛ دادسراها و شعبات ویژه‌ای برای برخورد با جرائم مربوط به بدحجابی، منکراتی و باندهای فساد و فحشا تأسیس نماید.

۵. به‌کارگیری قضات مجرب، برخورد قضایی یکسان با مجرمان و متخلفان در سراسر کشور و ارتقاء سطح آموزش ضابطان جهت اجرای احکام قضایی.

وزارت مسکن و شهرسازی

۱. تأکید بر اجرای مقررات ساختمانی در جهت استفاده از معماری متناسب با فرهنگ دینی به صورتی که خانواده‌ها در حریم خانه احساس آزادی عمل و آرامش کنند. موضوع مصوبه مورخ ۱۳۷۱/۱۲/۱۴ شورای عالی شهرسازی و معماری ایران.

مصوبه ۱۳۷۱/۱۲/۱۴ شورای عالی شهرسازی و معماری:

۱. ضوابط و مقررات منطقه‌بندی مسکونی شهرها، مجتمع آپارتمانی، چند خانواری و تک واحدی در جهت حفظ حقوق همسایگی در واحدهای مسکونی به لحاظ تأمین نور آفتاب و عدم اشراق.

۲. معرفی نمونه‌های موفق ساخت و ساز متناسب با فرهنگ ایرانی اسلامی جهت الگوبرداری سازندگان.

۳. رعایت موازین شرعی به لحاظ عدم دید داشتن ورودی خانه‌ها. درب ورودی خانه‌های آپارتمانی به گونه‌ای طراحی گردد که به هنگام باز شدن، محوطه داخلی خانه (اتاق‌های نشیمن و هال) در معرض دید نباشد.

۴. تدوین سیاست‌ها و اجرای برنامه‌های مناسب در جهت تأمین تسهیلات لازم برای خانه‌دار شدن اقشار جوان و زنان سرپرست خانوار از طریق مسکن استیجاری.

۵. رعایت مصوبات مربوط به تهیه نقشه‌های جامع و تفصیلی حدود مربوط به بلندمرتبه‌سازی در هر منطقه با توجه به فرهنگ دینی و حریم خانواده‌ها با هماهنگی سازمان‌ها و نهادهای مرتبط با نظارت دقیق شهرداری‌ها.

۶. کوشش در جهت تقویت و ترویج شهرسازی و معماری اسلامی به طوری که ارزش‌های اخلاقی و دینی ملاک عمل بوده و همواره در طراحی‌های شهری منظور گردد.

۷. تشکیل کمیسیون معماری و طراحی شهری به منظور یافتن

راهکارهایی جهت رعایت اصول و ارزش‌های معماری و شهرسازی ایران (موضوع ماده ۲ قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان مصوب ۱۳۷۴)

۸. اختصاص واحد مسکونی به ائمه جماعات و طلاب علوم دینی در مجتمع‌های بزرگ مسکونی احداثی این وزارتخانه به منظور ترویج معارف و فرهنگ اسلامی.

۹. پیشنهاد اصلاح ماده ۸ قانون تملک آپارتمان به شرح ذیل:

در هر ساختمان مشمول مقررات این قانون، در صورتی که عده مالکین بیش از سه نفر باشد، مجمع عمومی مکلفند مدیر یا مدیرانی از بین خود یا خارج انتخاب نمایند. هماهنگی نظم و اداره امور ساختمان به نحوی که آسایش ساکنین آن تأمین شده و از امور خلاف قانون، اخلاق و شئون اسلامی جلوگیری به عمل آید، به عهده مدیر ساختمان است و گواهی مدیر در این زمینه برای مراجع انتظامی، ضابطین دادگستری و مراجع قضایی معتبر خواهد بود و طرز انتخاب مدیر از طرف مالکین، وظایف و تعهدات او و امور مربوط به مدت مدیریت و سایر موضوعات مربوطه، در آیین‌نامه این قانون تعیین خواهد شد.

سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری

۱. ترویج فرهنگ عفاف در حوزه سازمان و ادارات تابعه در سراسر کشور و نظارت بر رعایت حجاب اسلامی توسط شاغلان آن سازمان.

۲. تهیه و تدوین دستورالعمل اجرایی توسط دفتر تدوین استانداردهای فنی و نظارت سازمان جهت: الف) دفاتر خدمات سیاحتی و گردشگری، ب) اماکن اقامتی و پذیرایی وابسته، ج) موزه‌ها و بناهای تاریخی (اعم از داخلی و خارجی) و ... به منظور تعمیم فرهنگ عفاف در اماکن تحت نظارت بر حفظ حجاب اسلامی توسط کارکنان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و عدم ارائه خدمات به مراجعات متخلف (افراد بدحجاب و بی حجاب).

۳. بررسی صلاحیت متقاضیان فعالیت در مراکز تحت پوشش سازمان اعم از مدیران، متصدیان و شاغلین دفاتر خدمات مسافرتی و گردشگری، مراکز اقامتی و پذیرایی، راهنمایان گردشگران و ... توسط حراست سازمان به منظور پیشگیری از ورود افراد فاقد صلاحیت بر مسند مشاغل مذکور و تأمین امنیت اخلاقی برای خانواده‌ها در این مراکز.

وزارت راه و ترابری

۱. ترویج فرهنگ عفاف در حوزه وزارتخانه و نظارت بر رعایت حجاب اسلامی توسط شاغلان در آن وزارتخانه و ادارات تابعه در سراسر کشور.

۲. تهیه و تدوین دستورالعمل اجرایی برای هر یک از سازمان‌های تابعه از قبیل: الف) سازمان هواپیمایی کشور، ب) شرکت راه آهن جمهوری اسلامی، ج) سازمان حمل و نقل و پایانه‌های کشور؛ به منظور تعمیم فرهنگ عفاف در اماکن تحت پوشش این سازمان.

۳. بررسی صلاحیت متقاضیان تأسیس و افتتاح شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل در کشور «از قبیل: دفاتر فروش بلیط هواپیما، قطار، اتوبوس بین شهری، مؤسسات خدمات باربری درون و برون شهری» به منظور پیشگیری از ورود افراد فاقد صلاحیت در مشاغل مذکور و تأمین امنیت اخلاقی خانواده‌ها در استفاده از امکانات و خدمات این گونه مراکز.

۴. شناسایی و ساماندهی شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل غیر مجاز، رسیدگی به تخلفات این گونه مراکز اعم از دارای مجوز و فاقد مجوز در خصوص عدم رعایت مقررات مصوب، معرفی متخلفین به مراجع ذیصلاح و جلوگیری از ادامه فعالیت آنان.

۵. کنترل و نظارت بر فعالیت شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل زمینی، هوایی، دریایی و ریلی کشور، به منظور تطبیق قوانین موجود در مراکز مذکور با مقررات مصوب در زمینه توسعه فرهنگ عفاف و حجاب، معرفی متخلفان به مراجع ذیصلاح و جلوگیری از ادامه فعالیت‌شان.

۶. تشویق و ترغیب شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل زمینی، هوایی، دریایی و ریلی به ارائه خدمات فرهنگی به مسافران به منظور اشاعه فرهنگ عفاف و حجاب.

۷. ایجاد مراکز بهداشتی رفاهی در ایستگاه‌های راه آهن، فرودگاه‌ها، پایانه‌ها به همراه نصب تابلوهای راهنما و اطلاع‌رسانی با محوریت عفاف و حجاب.

۴. جلوگیری از ادامه فعالیت مراکز غیرمجاز، رسیدگی به تخلفات مراکز و دفاتر دارای مجوز و معرفی متخلفین به مراجع قضایی.

۵. نظارت بر گروه‌های ویژه گردشگران خارجی به منظور رعایت شئون اسلامی و جلوگیری از اشاعه فرهنگ مبتذل در جامعه.

۶. ایجاد مراکز فروش پوشاک، کالاهای فرهنگی و اماکن اقامتی و پذیرایی برای گردشگران خارجی.

۷. اطلاع‌رسانی در خصوص شئون اسلامی و فرهنگی با جزوات و بروشور توزیعی در بین گردشگران.

۸. اختصاص آموزش‌های لازم مرتبط با فرهنگ عفاف و حجاب در دوره‌های هتل‌داری و شرط‌گزینش و به‌کارگیری راهنمایان گروه‌های گردشگری.

۹. سیاستگذاری فرهنگی در مورد گروه‌های گردشگری اعزامی به مراکز گردشگری خارجی به منظور صیانت از فرهنگ و هویت ایرانی اسلامی.

۱۰. برنامه‌ریزی، نظارت و کنترل فرهنگی پیرامون اعزام گروه‌های گردشگری به خارج از کشور.

۱۱. برنامه‌ریزی در خصوص محدودسازی عزیمت گردشگران ایرانی به مراکز و مناطق گردشگری غیراخلاقی خارج از کشور.

نیروی مقاومت بسیج

۱. نیروهای بسیجی پس از کسب آموزش‌های لازم در بعد نظارت اعم از محسوس و غیرمحسوس جامعه و مراکز مانند «مدارس، دانشگاه‌ها، مساجد و محلات و ادارات و ...» پیرامون مسئله عفاف براساس ضوابط قانونی اقدام نمایند.

۲. اطلاع‌رسانی در بخش عفاف توسط نیروی مقاومت بسیج از طرق مختلف.

۳. انجام کارهای فرهنگی و ارزشی در جامعه با توجه به فرهنگ عفاف.

۴. همکاری بسیج به عنوان معتمد و ضابط قوه قضائیه و ناجا در اماکن عمومی جامعه.

۵. ترویج فرهنگ عفاف در محیط‌های مأموریتی خود نظیر: «ادارات، سازمان‌ها، کارخانجات و ...» در بین کارمندان، شاغلان و مراجعه‌کنندگان.

۶. آسیب‌شناسی بدحجابی و ابتذال فرهنگی با انجام فعالیت‌های پژوهشی و تحقیقاتی.